

Το αστραφτερό κολιέ

Η Καρολίνα ήθελε απλώς να κρατήσει το κολιέ λίγο περισσότερο.



Από την Καρολίνα Μαρίν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στην Αργεντινή.

Η Καρολίνα διέσχισε την αυλή. Η φίλη της η Ισαμπέλλα ήταν έξω.

Η Ισαμπέλλα χαιρέτισε. «Έλα και παίξε!».

Η Καρολίνα διέσχισε την αυλή προς το σπίτι της Ισαμπέλλας.

Η Ισαμπέλλα έβαλε το χέρι στην τσέπη της. «Θέλω να σου δείξω κάτι» είπε. Μετά έβγαλε το πιο όμορφο κολιέ που είχε δει ποτέ η Καρολίνα! Τα μικρά πετράδια ήταν τόσο αστραφτερά και λαμπερά.

«Είναι της μαμά [μαμάς] μου» είπε η Ισαμπέλλα. «Είπε ότι θα μπορούσα να παίξω με αυτό σήμερα. Κοίταξέ το στον ήλιο».

Η Ισαμπέλλα κράτησε το κολιέ ψηλά στο φως. Εκατοντάδες ουράνια τόξα αντανακλούσαν τα πετράδια. Ήταν τόσο όμορφο!

«Τώρα ας παίξουμε κρυφτό!» είπε η Ισαμπέλλα. «Εντάξει» είπε η Καρολίνα. «Μπορώ να βοηθήσω να κρατήσεις ασφαλές το κολιέ».

«Σε ευχαριστώ!». Η Ισαμπέλλα έδωσε στην

Καρολίνα το κολιέ και η Καρολίνα το έβαλε στην τσέπη της.

Σύντομα ήταν ώρα η Καρολίνα να πάει σπίτι. Όταν είπε αντίο η Ισαμπέλλα δεν ρώτησε για το κολιέ. Πρέπει να το είχε ξεχάσει. Και η Καρολίνα δεν της το υπενθύμισε.

Η Καρολίνα ένωσε λίγο άσχημα που πήρε το κολιέ σπίτι. Όμως ήθελε να το κρατήσει λίγο περισσότερο. Αγνόησε το άσχημο συναίσθημα και έβαλε το κολιέ κάτω από το μαξιλάρι της.

Η επόμενη ημέρα ήταν Σάββατο. Η Καρολίνα έκανε τις δουλειές της και βγήκε έξω να παίξει. Ξέχασε τα πάντα για το κολιέ.

«Καρολίνα!» φώναξε ο Παρά [μπαμπάς]. «Μπορείς να έλθεις εδώ;»

Η Καρολίνα έτρεξε μέσα. «Ναι!»

Ο Παρά κρατούσε το κολιέ στο χέρι του. «Η Μαμά βρήκε αυτό κάτω από το μαξιλάρι σου. Τίνος είναι;»

«Είναι της Ισαμπέλλας.» Δάκρυα ανάβλυσαν από τα μάτια της Καρολίνας. «Το κρατούσα ασφαλές στην τσέπη μου ενώ παίζαμε χθες. Αλλά μετά αποφάσισα να το πάρω σπίτι».

Η Μαμά κάθισε με την Καρολίνα στον καναπέ. «Ευχαριστώ που είπες την αλήθεια. Τι νομίζεις ότι θα πρέπει να κάνεις τώρα;»

Η Καρολίνα ήταν σιωπηλή. Σκέφθηκε τον Ιησού. Θα ήθελε να είναι έντιμη και να επιστρέψει το κολιέ.

«Θα πρέπει να το δώσω πίσω στην Ισαμπέλλα και να της πω συγγνώμη» είπε η Καρολίνα. Μόλις το είπε, το άσχημο συναίσθημα έφυγε. Ένωσε ζεστασιά μέσα της.

Η Καρολίνα πήγε στο σπίτι της Ισαμπέλλας.

«Γεια» είπε η Καρολίνα. Έδωσε στην Ισαμπέλλα το κολιέ. «Συγγνώμη που το κράτησα. Θα με συγχωρήσεις;»

«Ναι» είπε η Ισαμπέλλα. «Ευχαριστώ που το έφερες πίσω». Μετά χαμογέλασε. «Θέλεις να παίξουμε κρυφτό πάλι;»

«Ναι! Μετράς πρώτη – θα πάω να κρυφτώ!»

Εκείνο το βράδυ, η Καρολίνα είπε μία προσευχή. «Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, σε παρακαλώ συγχώρεσέ με

που κράτησα το κολιέ. Και σε ευχαριστώ που με βοήθησες να κάνω το σωστό».

Η Καρολίνα αισθάνθηκε ξανά το ζεστό συναίσθημα. Χαιρόταν που μπορούσε να κάνει αυτό που ο Ιησούς θα ήθελε να κάνει. ●

ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΩ

Όλοι κάνουμε λανθασμένες επιλογές μερικές φορές. Όμως λόγω του Ιησού Χριστού και της Εξιλέωσής Του, μπορούμε να αλλάξουμε και να κάνουμε τα πράγματα σωστά. Αυτό λέγεται μετάνοια. Όταν μετανοούμε, ζητούμε συγγνώμη από αυτούς που πληγώσαμε. Προσπαθούμε να διορθώσουμε το λάθος. Προσευχόμαστε για συγχώρηση. Κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να μην ξανακάνουμε αυτή τη λανθασμένη επιλογή. Κατόπιν μπορούμε να συγχωρηθούμε και να αισθανθούμε ειρήνη από τον Επουράνιο Πατέρα.

